

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 1. maj 2007
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2007-156-0085
Dok.: LLM40177

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om hold af heste (L 202), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. april 2007.

Lene Espersen

/

Torben Jensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om hold af heste (L 202):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2/4-07 fra Claus Koskelin, Stenløse, vedrørende L 202, jf. L 202 - bilag 1.”

Svar:

1. I sin henvendelse til udvalget rejser Claus Koskelin kritik af det fremsatte lovforslag og angiver i den forbindelse, at han ikke finder, at der i danske hestehold er velfærdsproblemer i et sådant omfang, at de kan begrunde indførelsen af generel lovgivning af så omfattende karakter, som foreslået.

Claus Koskelin anfører desuden, at lovforslagets § 7 om arealkrav for bokse til enkeltopstaldning enten bør udgå af lovforslaget eller ændres, da han finder det uforståeligt hvor det foreslåede arealkrav kommer fra, ligesom han ikke finder, at arealkravet vil forbedre hestenes velfærd. Claus Koskelin er endvidere af den opfattelse, at bestemmelsen i lovforslagets § 14 om, at det samlede antal vinduer eller lignende i stalden skal svare til mindst 7 pct. af staldens gulvareal, bør udgå af lovforslaget eller ændres, da meromkostningerne til opfyldelse af kravet ikke vil medføre velfærdsmæssige forbedringer for hestene.

Claus Koskelin peger endvidere mere generelt på, at lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, vil medføre store økonomiske omkostninger for hesteholdene, da mange af lovens minimumskrav er så omfattende, at ingen tidligere har opfyldt dem. Claus Koskelin vil således selv blive særdeles hårdt ramt af loven. I den forbindelse finder han ikke angivelserne i lovforslaget almindelige bemærkninger om lovforslagets økonomiske konsekvenser korrekte, herunder den i bemærkningerne angivne mulighed for at overvælte omkostningerne på brugerne. Med hensyn til tilkendegivelsen i lovforslagets bemærkninger om, at lovforslaget ikke vil medføre væsentlige administrative konsekvenser, finder Claus Koskelin, at dette ikke er retvisende, og han nævner som eksempel herpå flere bestemmelser i lovforslaget, som han i hans øjne vil påføre ham administrative omkostninger, herunder lovforslagets § 23 om tilsyn.

2. For så vist angår behovet for at indføre regler om hold af heste, kan Justitsministeriet henvise til afsnit 3.2.-3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Som det fremgår heraf, afgav Det Dyreetiske Råd i marts 1998 en udtalelse om hold af heste, hvori rådet anbefalede, at justitsministeren i medfør af dyreværnslovens § 4 fastsatte regler om he-

stens opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri. Endvidere anbefalede rådet, at justitsministeren i medfør af § 18 fastsatte regler om indretning og drift af rideskoler og hestepensioner. Rådet anbefalede desuden, at der blev nedsat et udvalg, som fik til opgave at komme med forslag til sådanne regler.

Regeringen tilsluttede sig i handlingsplanen for bedre dyrevelfærd fra april 2002 'Dyrs velfærd – vores ansvar' Det Dyreetiske Råds vurdering af, at der er behov for nærmere regler for hold af heste. Da heste holdes under meget forskellige forhold på f.eks. rideskoler og stutier og hos privatpersoner i øvrigt, fandt regeringen det afgørende, at forholdene blev undersøgt grundigt, så der kunne udarbejdes et velunderbygget forslag til regler. Justitsministeriet nedsatte derfor arbejdsgruppen om hold af heste, som afsluttede sit arbejde med afgivelsen af en rapport om hold af heste i januar 2006.

Efter at området er blevet nærmere undersøgt af den sagkyndige arbejdsgruppe, er det fortsat regeringens opfattelse, at der er behov for en nærmere regulering af de velfærdsmæssige aspekter, som knytter sig til hold af heste, og lovforslaget bygger således i det væsentlige på de forslag til regler, som arbejdsgruppen er kommet med.

3. Med hensyn til lovforslagets § 7 om arealkrav for bokse til enkelttopstaldning kan Justitsministeriet oplyse, at der ifølge arbejdsgruppen om hold af heste ikke foreligger videnskabeligt anerkendte undersøgelser vedrørende betydningen af boksens størrelse for hestens velfærd. Udgangspunktet for beregningen af boksens størrelse har efter arbejdsgruppens opfattelse på denne baggrund været, at hesten skal have et tilstrækkeligt stort areal til rådighed til, at den kan udføre sine normale bevægelsesmønstre uden at komme til skade. Hesten skal således kunne vende sig, lægge sig ned på siden og komme op igen.

Det kan endvidere oplyses, at arbejdsgruppens forslag til arealkrav bygger på en samlet afvejning af hensynet til at sikre hestene denne bevægelsesfrihed og de økonomiske konsekvenser for visse hestehold, som arealkravet vil kunne have med hensyn til ændringer af den eksisterende indretning af staldene.

Justitsministeriet har tilsluttet sig arbejdsgruppens vurdering af disse forhold samt det foreslåede arealkrav til enkeltbokse, som efter ministeriets opfattelse er velgrundet i hensynet til hestenes velfærd.

Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt Justitsministeriets svar af 27. april 2007 på spørgsmål nr. 3 vedrørende lovforslaget.

4. Med hensyn til Claus Koskelins bemærkninger om lovforslagets § 14, der fastsætter krav til arealet af vinduer i stalden, kan Justitsministeriet oplyse, at arbejdsgruppen om hold af heste har fundet, at der skal være tilstrækkeligt naturligt lys i en stald til at opfylde hestens adfærdsmæssige og fysiologiske behov, og at perioden med naturligt lys skal følge den naturlige døgnrytme. For at sikre et naturligt lysindfald har det i den forbindelse været arbejdsgruppens vurdering, at arealet af vinduer og lignende i stalden skal svare til mindst 7 pct. af staldens gulvareal.

Justitsministeriet har tilsluttet sig denne vurdering heraf, jf. herved afsnit 6.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

5. For så vidt angår Claus Koskelins kommentarer til lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser skal Justitsministeriet fremhæve, at der – som anført i afsnit 18 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget - kun findes meget begrænset statistik om hestebestanden i Danmark og de fysiske forhold, som hestene lever under, og at det ved udarbejdelsen af lovforslaget derfor ikke har været muligt at give et sikkert skøn over lovforslagets samlede økonomiske og administrative konsekvenser.

Som ligeledes anført i lovforslagets bemærkninger vil de foreslåede regler formentlig i mange tilfælde allerede vil være opfyldt eller kun kræve mindre tilpasninger af hestenes nuværende rammer, men i nogle tilfælde vil der kunne forekomme behov for større ændringer af det enkelte hestehold. Lovforslaget forventes således at have varierende konsekvenser for de ansvarlige for hestehold afhængigt af eksisterende fysiske rammer og mulighederne for tilpasning heraf.

Justitsministeriet kan henholde sig til det i bemærkningerne anførte. Det tilføjes, at Justitsministeriet i lyset af de økonomiske konsekvenser, som lovforslaget vil kunne indebære for de eksisterende hestehold, har valgt at stille forslag om, at en række af de mest indgribende mindstekrav til hestehold bliver omfattet af overgangsordninger, som er væsentligt længere end foreslået af arbejdsgruppen om hold af heste.

6. Med hensyn til lovforslagets administrative konsekvenser skal Justitsministeriet bemærke, at lovforslaget – som anført i afsnit 18 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget – har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har vurderet, at forslaget indeholder relativt små administrative omkostninger for erhvervslivet. Særligt kravet om udarbejdelsen af en plan for, hvornår de enkelte heste kommer på fold, vurderedes at medføre administrative omkostninger. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har samlet vurderet, at lovforslaget ikke vil medføre administrative omkostninger i et sådan omfang, at forslaget skulle forelægges virksomhedspanelet under Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Justitsministeriet kan henholde sig til denne vurdering.

Claus Koskelin fremhæver i sin henvendelse bl.a. lovforslagets § 23 om tilsyn, som et eksempel på en bestemmelse, der vil medføre administrative omkostninger for ham. Han finder således, at bestemmelsen vil medføre en byrdefuld pligt for ham til at foretage et syn af hegnene omkring hans folde, ligesom han finder, at bestemmelsens stk. 2 om årligt dyrlægetilsyn vil medføre omkostninger for ham.

Justitsministeriet skal i den sammenhæng bemærke, at det følger af dyreværnslovens § 2, stk. 3, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen. Dette gælder dog ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Disse dyr skal dog tilses jævnlige.

Der er således allerede efter gældende ret en vis tilsynspligt også med hestehold.

Tilsynspligten efter lovforslagets § 23, stk. 1, indebærer et krav om, at enhver, der holder hest, skal sørge for, at hesten tilses mindst en gang om dagen. Denne tilsynspligt omfatter også heste på græs og indebærer således en udvidelse af den gældende tilsynspligt efter dyreværnsloven, ligesom det forudsættes i de specielle bemærkninger til bestemmelsen i lovforslaget, at også foldindhegningens stand skal kontrolleres under dette daglige tilsyn.

Lovforslaget bygger også på dette punkt på et forslag fra arbejdsgruppen om hold af heste, og Justitsministeriet er således enig med arbejdsgruppen i, at væsentlige dyrevelfærdsmæssige hensyn taler for at foretage denne udvidelse af tilsynspligten.

Der henvises i øvrigt til afsnit 8 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Med hensyn til lovforslagets § 23, stk. 2, hvoraf fremgår, at enhver, der erhvervsmæssigt holder hest, skal sørge for, at hesteholdet tilses af en dyrlæge mindst én gang årligt, kan Justitsministeriet oplyse, at en tilsvarende bestemmelse, der finder anvendelse for alle dyr, i dag findes i dyreværnslovens § 3, stk. 4. Lovforslagets § 23, stk. 2, indebærer på dette punkt således ikke nogen ændring i retstilstanden.